

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 29

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet

Sessió celebrada dia 28 de setembre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 11191/16**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a oncologia infantil. [346](#)
- 2) **RGE núm. 11512/16**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a regulació i instal·lació de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics a centres no sanitaris de les Illes Balears. [349](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a totes i a tots. Començam la Comissió de Salut, i en primer lloc demanem si es produeixen substitucions.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO.

Isabel Busquets substitueix Antoni Reus.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. L'ordre del dia d'avui consisteix en les proposicions no de llei RGE núm. 11191/16, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oncologia infantil, i RGE núm. 11512/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a regulació i instal·lació de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics a centres no sanitaris de les Illes Balears.

1) Proposició no de llei RGE núm. 11191/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a oncologia infantil.

Per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 11191/16, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oncologia infantil, té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Presidente. Desde Ciudadanos planteamos esta iniciativa. Ya el pasado 14 de junio Ciudadanos realizó una pregunta en pleno a la consejera de Salud, Patricia Gómez, sobre la necesidad del cambio de ubicación de los pacientes pediátricos oncológicos hospitalizados en el módulo 1 de Son Espases. Esta pregunta que le hicimos a la consejera recogía la petición de una madre de una niña con leucemia, con cáncer, Cristina, que ya lleva ocho años luchando para el cambio de ubicación de las habitaciones, porque realmente estas habitaciones no tienen luz natural para estos pacientes, y esta madre puso en marcha una petición a través de la página web Change.org dirigida a la consejera Patricia Gómez. El 14 de junio, cuando hicimos la pregunta en el Pleno llevaba 10.900 firmas, ahora ya lleva 130.000 firmas.

Buenos nosotros conocemos el módulo D, donde está pediatría oncológica, y efectivamente podemos constatar que los niños del módulo 1D no tienen luz natural en sus habitaciones, los padres de los pacientes oncológicos llevan ya denunciando muchas veces este hecho, ya desde 2010, cuando se hizo el traslado del hospital, y resulta que no solamente no tiene luz natural sino que, efectivamente, no tiene luz natural porque de la habitación hacia afuera lo único que pueden ver es otro edificio gris muy cercano a las habitaciones y además el parking está debajo del piso. También nos decían que tenían que tener la luz encendida todo el día, lo cual hace más inhóspita toda la estancia.

Hemos hablado con los padres y además nos cuentan que ya no solamente es muy duro estar muchos meses ingresados en el hospital porque nos comentan que las primeras estancias siempre son estancias, cuando al niño se le detecta el cáncer, son estancias que pueden llegar a ser de dos, tres y hasta cuatro

meses en los cuales el niño no puede salir de la habitación. Además, después tienen que hacer todas las revisiones y todo lo que tenga que hacer para la enfermedad y las estancias mínimas son de nueve, diez días, que también son muy largas y se hacen eternas realmente dentro de esas habitaciones.

Nosotros también hemos hablado con la Asociación ASPANOB y nos han corroborado todo lo que nos comentó Cristina, también defienden la necesidad de reubicar los pacientes oncológicos pediátricos, porque es verdad, y todos sabemos, que la luminosidad natural, de la luz natural, también afecta mucho en la recuperación, porque la parte emocional es muy importante.

Además, ASPANOB también nos comentó que existía otro problema en pediatría oncológica y es que en las guardias sólo se dispone de un pediatra que atiende tanto a las urgencias externas, que llegan continuamente al Servicio de Urgencias Pediátricas, como las urgencias internas oncológicas. Por ello, hace mucho tiempo, incluso el jefe de servicios de pediatría también lo pide, así nos lo comentaron, que se reclaman dos pediatras en urgencias.

Para acabar, antes de proponer las dos propuestas que tenemos, debo comentar que desde esta comisión nos gustaría dar las gracias, desde Ciudadanos como desde ASPANOB como los padres con los que hemos hablado, dar mil gracias a todos los profesionales que trabajan en la planta de oncología por su absoluta dedicación, por su vocación y por su trabajo con los niños y además por su continua preocupación de que la planta de oncología infantil, pese a su ubicación oscura, pues, sea lo más alegre y lo más acogedora posible.

Nosotros, por lo tanto, tenemos dos propuestas. En principio, proponemos que se realice en la mayor brevedad posible el cambio de la ubicación de la planta de oncología infantil de tal manera que las habitaciones de los pacientes reciban luz solar y sean adecuadas a las necesidades de los pacientes y sus familias y cuidadores.

El segundo punto, “el Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno para que se aumente el número de pediatras de guardia a dos profesionales por turno”, es decir, poner un pediatra más.

Desde el Partido Socialista nos han pasado una enmienda que dice que, “*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a treballar per incorporar més millores dels pacients de la planta d'oncologia infantil, inclosa la possibilitat de canvi d'ubicació i ampliació del nombre de pediatres*”.

Nosotros, bueno, hemos llamado a Cristina Juan para ver si estaría de acuerdo con lo que hemos considerado que nosotros cambiaríamos, sí que aceptaríamos la enmienda, pero la dividiríamos en dos, haríamos un punto 1, el punto a), donde se quedaría tal cual la nuestra, pero pondríamos que “en vez de que realice a la mayor brevedad posible”, no, pondría “estudiar el cambio de ubicación de la planta”...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, si em permet ...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Ja hem acabat.

EL SR. PRESIDENT:

No, és que el seu primer torn és per exposar i defensar la seva iniciativa parlamentària, a qui li correspon defensar l'esmena presentada és al grup proponent, i vostè en el segon torn té tot el dret a dir si l'accepta o no l'accepta i en quins termes.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Molt bé. Gràcies. Idò ja ho faré després. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni. S'ha presentat una esmena [RGE núm. 13532/16](#), del Grup Parlamentari Socialista, i per defensar-la té la paraula el diputat Xico Tarrés, per un temps de deu minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, coincidim pràcticament en tot el que acaba d'exposar la Sra. Ballester en aquesta exposició de motius que fa en la seva proposició no de llei. Nosaltres hem presentat una esmena, per què ho feim estant d'acord amb allò que ella exposa? Perquè pensam que sempre tot s'ha de basar en criteris tècnics, el fet que siguem els polítics els que decidim on han d'anar uns malalts o uns altres no és el més correcte, podem estar d'acord amb les peticions que fan les famílies dels al·lòs que estan malalts, que estan ingressats, podem escoltar els tècnics, els metges que els donen servei, els donen assistència, però sempre hem de procurar que sigui sota criteris tècnics que nosaltres ens pronunciem, que siguin els tècnics que puguin dir, escolta, serà més adient canviar-los de lloc o no canviar-los o per què està fet d'una manera o d'una altra.

Quan nosaltres varem anar a demanar informació sobre el tema, clar, en primer lloc l'hospital de Son Espases és un hospital que només té llum o té vistes a l'exterior en els extrems, tots els altres donen entre si, als altres edificis que hi ha. El fet que doni en els extrems pots dir, bé, idò, que es desplacin a un extrem ja que són uns malalts, entre cometes, especials i que aquí s'ha de tenir una sensibilitat especial. Però per la distribució que es té dins el mateix hospital, idò per ventura no és convenient que estiguin massa prop de determinats malalts perquè ells necessiten estar, d'alguna manera, en molts de moments més aïllats, que no puguin contaminar-se d'altres malalts que tenen determinades infeccions. Vull dir, aquest és un dels problemes que ens expressen.

Per un altre costat, ens han dit que ells estan disposats, des de la conselleria, a estudiar amb els tècnics la viabilitat de fer-ho, si és millor i si no, estan disposats a obrir, tenen unes

finestres que donen a un pati interior, a aquest pati interior adaptar-lo com si fossin terrasses o balcons perquè tinguin més mobilitat, perquè hi entri més llum, perquè les habitacions siguin més clares, que ja seria fer passes. Però, clar, amb l'esmena que nosaltres presentam, repetesc, tot i estar d'acord amb la seva exposició de motius, el que es demana és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de Balears a treballar per incorporar més millores, més millores per als pacients de la planta d'oncologia infantil de l'Hospital de Son Espases, inclosa, inclosa, la possibilitat de canvi d'ubicació, i l'ampliació del nombre de pediatres per torn, totes dues coses d'acord amb criteris tècnics dels professionals, mai amb criteris polítics. Vull dir que si els professionals diuen: doncs mira, perquè hi hagi més infants que vagin endavant i se salvin s'ha de fer un hospital nou; idò, escolta, els polítics hem de ser-hi per dir: s'ha de fer un hospital nou, i defensar-ho allà on faci falta; i si ens diuen que allà on són amb determinades millores n'hi ha prou, idò amb determinades millores n'hi ha prou. I si efectivament és possible traslladar-los de costat perquè tinguin més llum, perquè hi hagi més alegria quan en falta, idò també ho haurem de fer i fer tot el possible perquè això sigui així.

Res més. Aqueixa és l'exposició que es fa de l'esmena que s'ha presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. I en torn de fixació de posicions intervé ara el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Vicent Serra, per un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc volem sumar-nos als reconeixements fets a la seva intervenció per part del Grup Ciudadanos.

Aquesta proposició no de llei el que planteja realment és si els dissenys dels projectes hospitalaris compten amb prou base mèdica i de col·laboració de qui utilitza les instal·lacions, és a dir, treballadors, malalts i acompanyants, i jo crec que la resposta és no. Sí que és ver que a pesar de tot progressivament s'estan humanitzant els recintes, sobretot els hospitalaris. Hi ha diferents formes d'humanització d'un espai de salut; per exemple, ho hem vist, a través de recursos artístics, però això s'ha d'interpretar com una forma de fer entendre i de donar un sentit a l'entorn que envolta els malalts en un moment especialment complicat, sobretot per a ells, per als malalts, però també per als familiars.

Quina és la finalitat d'aquesta humanització? És l'atenció de les necessitats emocionals, en aquest cas dels boixos malalts i de la seva família per ajudar al seu confort i a més, a part d'això, també donar les màximes condicions de treball, de bones condicions de feina per als treballadors que estan pendents de la seva assistència. Per tant l'aspecte estètic de l'entorn, quan aquest genera confort, facilita i ajuda a la recuperació del malalt.

El servei d'infraestructures hospitalàries d'algun país ha adaptat els seus hospitals en aquest sentit, i es parla ja d'una disminució de les estades hospitalàries, fins i tot un increment

d'externalitzacions de tractament de malalts, de molts de malalts, amb una millor i més ràpida recuperació, i en aquest sentit la il·luminació forma part fonamental d'aquest entorn. Per altra part, s'ha de dir, l'aprofitament de la llum exterior també és necessari per a l'estalvi energètic i per a la conservació del medi ambient; s'ha dir encara que no és l'objecte *princeps* de la proposició no de llei d'avui.

Per tant, encara que en aquest cas es tenguí en compte que es compleix la normativa d'il·luminació d'habitacions hospitalàries, que esper que sí, si es considera que els objectius que he esmentat no es compleixen i que es poden millorar, idò crec que hem de fer des del Parlament un impuls per a aquesta millora.

I quant al plantejament que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Socialista respecte de la PNL de Ciutadans ens pareix correcte. Hi ha unes opinions en el sentit que faria falta un nou pediatre, i el criteri evidentment ha de ser el més tècnic possible. Per tant donarem suport a la PNL i donarem suport a l'esmena si és acceptada pel Grup de Ciudadanos.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Seijas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Desde Podemos queremos felicitar a Ciudadanos porque haya recogido esta petición, y no podemos menos que decir que la apoyamos totalmente, independientemente de que admita la enmienda o no.

En el tema del hospital estoy totalmente de acuerdo con lo que comentaba el Sr. Serra, porque, sí, parece mentira que sea un hospital; parece que dicen que lo hizo una empresa de carreteras, porque hay unas determinadas instalaciones que nos parece que no son adecuadas para el uso que tenían que llevar, como es el tema de la parte de urgencias; ahora vemos también que el tema de oncología y otros que van surgiendo cada vez que se ponen en contacto con los trabajadores y usuarios de los diferentes servicios.

Entendemos que la parte de oncología, y sobre todo la oncología pediátrica, el tema de que estén con luz y demás, como cualquier enfermo pero en estos con mucha más razón, es vital y primordial para su recuperación, y recuperando así de archivo hemos visto que en 2014 las consultas externas y la planta de oncopediatria del Hospital Son Espases lucen más alegres a partir de esta fecha gracias a donaciones particulares que se hicieron para pintar las puertas de las habitaciones, de los baños, incluso los mostradores donde están las enfermeras. Entonces vemos que los técnicos realmente que pusieron en funcionamiento este hospital, pues que estas cuestiones son también importantes para la recuperación de los enfermos, no las tuvieron en cuenta. Espero que ahora sí las tengan en cuenta y que se subsane este problema que existe con la ubicación de la planta de oncología infantil. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Compartim plenament el sentit general d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Ciutadans. Les condicions externes en què es troba un malalt són de vital importància per a la seva recuperació, com ja diferents grups han explicat, així és que la condició de tenir llum natural té relació amb les millors condicions en la cura del pacient.

Per altra banda també cal tenir en compte que la proximitat amb altres infants que poden patir malalties contagioses, per exemple per virus, pot incidir en futurs problemes i complicacions en l'evolució de pacients infantils d'oncologia. Per tant la proposta d'esmena presentada pel Partit Socialista ens sembla adequada. Constata, per una banda, la necessitat de canvis en la ubicació d'aquestes habitacions per millorar les condicions ambientals de l'estada del malalt; per altra, també està d'acord amb aquesta ampliació que ja també presentava la proposició no de llei d'ampliació de personal mèdic de guàrdia, i sobretot aquell punt que, encara que és allà la diferència, és que donam la responsabilitat als professionals i als tècnics per tal de dur a terme aquests canvis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Correspon al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES. Té la paraula la Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, des d'El Pi no podem més que solidaritzar-nos tant amb els nins i les nines com amb les famílies que també des de fa estona s'ha de dir que reclamen aquest canvi d'ubicació a Son Espases per estar en habitacions sobretot amb llum natural.

Coincidesc amb la Sra. Ballester que prou dur és estar ingressat tant de temps i tan joves com per no poder veure el sol. Però també és cert que s'ha d'estudiar bé la ubicació que s'elegeix, perquè després no voldríem que aquests canvis puguin afectar altres malalts que per ventura no s'han manifestat però es manifestarien en un futur. Per tant sí que pensam que són els tècnics i els professionals els més adients per dir on haurien d'estar ubicats, ja que és un tema molt delicat i no en volem fer demagogia ni crear una alarma ni crear una polèmica, perquè sobretot no hem d'oblidar que parlam de nins i nines malalts i tothom vol el millor per a ells.

Dit això, pel que fa al punt 2 també hi estam d'acord. Pensam que és difícil que hi hagi només un pediatre que pugui atendre els pacients que arriben d'urgències. Per tant sí que s'hauria de fer. Ara bé, com he dit, com que crec que han de ser criteris tècnics, crec que seria oportú estudiar l'esmena que ha

presentat el Grup Parlamentari Socialista i poder acceptar-la. I he de dir, per acabar, que estic totalment d'acord amb el Sr. Serra que moltes vegades, per pressions de poder acabar infraestructures, per donar un millor servei i perquè s'atenguin les demandes de la ciutadania, tant en infraestructures sanitàries com per exemple en educatives, a vegades no es mira tècnicament o no es mira pels especialistes i hi ha errades que podrien ser evitables, i això sí que s'hauria de mirar.

Res més a dir. Donarem suport a la proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Correspon al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. És d'agrair la preocupació de Ciudadanos pels infants malalts d'oncologia a Son Espases. Aquesta iniciativa que avui porten després de formular la pregunta al plenari és una demanda que també ens ha arribat aquest estiu a MÉS per Menorca a través d'ASPANO. Com ja ha comentat la resta de diputats també ens solidaritzem i volem votar a favor.

Un cop dit açò crec que des del Parlament el que hem de fer és guiar-nos pels professionals i els tècnics, i que aquests han d'intentar combinar la salut de les criatures amb el seu benestar i el dels seus familiars. Sens dubte l'hospital ha de fer canvis per aconseguir-ho, i esperam que acceptin l'esmena del PSIB, amb un redactat que trobam més adient.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. I ara sí correspon al grup proposant fixar la seva posició i dir si accepta o no l'esmena que ha presentat el Partit Socialista.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar queremos dar las gracias a todos los grupos por el respaldo a la proposición; he de decir que estoy totalmente de acuerdo con lo que ha expuesto el portavoz del Partido Popular sobre las condiciones en las que se tiene que construir y luego redistribuir un hospital, de acuerdo con las necesidades de los pacientes y de los trabajadores.

En cuanto a la enmienda, nosotros sí que aceptaremos la enmienda, como hemos dicho antes. En la enmienda añade un punto más a la que nosotros teníamos; en la enmienda que ha propuesto el PSIB, además de lo que proponemos nosotros de cambiar la ubicación y los dos pediatras, o sea, aumentar en uno, también propone trabajar más para incorporar mejoras en los pacientes. Nosotros en principio no habíamos puesto esto porque consideramos que se está haciendo muchísimo por parte de todos los profesionales de Son Espases, pero, bueno, también nos parece correcto y nos parece bien. Y sí,

aceptaremos el estudio del cambio de ubicación y el estudio para aumentar el número de pediatras. También es cierto que sí que se ha hablado con el servicio de pediatría y sí que llevan ya mucho tiempo pidiendo un pediatra más, es decir, ya lo está pidiendo el hospital pero bueno, creemos que aquí lo importante es aprobar una proposición, una iniciativa que dé pie a que esto se lleve a cabo de manera realista, seria, y que el objetivo se alcance lo más rápido posible, pero, eso sí, es cierto, siempre con el apoyo de todos los técnicos del hospital.

Muchas gracias. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Si ho he entès bé, podríem aprovar per assentiment de tots els grups amb la incorporació de l'esmena. És així? Molt bé.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

2) Proposició no de llei RGE núm. 11512/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a regulació i instal·lació de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics a centres no sanitaris de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pasamos al último punto del orden del día, relativo al debate de la Proposición no de ley del Grupo Parlamentario El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la regulación y a la instalación de desfibriladores externos automáticos y semiautomáticos en centros no sanitarios de las Islas Baleares.

Para su defensa interviene la Sra. Diputada... Maria Antònia Sureda -perdón, me he quedado en blanco- por un tiempo máximo de diez minutos.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, no fa gaire temps a l'aeroport de Menorca una senyora va patir una aturada cardiorespiratòria a dos metres d'allà on hi ha instal·lat un desfibril·lador. Tenia l'esperança a dos metres i no es va poder fer res per salvar-li la vida.

He volgut començar amb aquesta història per marca la rellevància no només de tenir desfibril·ladors a diferents àmbits públics, que entenc que a les seves respectives intervencions em voldran citar, perquè tot i que no basten n'hi ha, sinó de la necessitat que tenim de formar la gent per saber utilitzar-los i fer-ne el manteniment, perquè si no de què ens serveix que n'hi hagi si no els sabem utilitzar? Mirin, l'any passat hi va haver a tot l'Estat 34.000 aturades cardíacques fora de l'àmbit sanitari. Coincidiran amb mi que la responsabilitat d'organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i els serveis necessaris correspon als poders públics de la comunitat autònoma, i que amb aquestes xifres l'ús de desfibril·ladors automàtics o semiautomàtics està més que justificat.

A la proposició no de llei, que hauran llegit, veuran que són els especialistes els que parlen de la importància d'actuar amb rapidesa en aquests casos; es coneix com cadena de supervivència, i es tracta d'una resposta eficaç mentre es criden els serveis d'emergències i aquests arriben. Quantes vegades hem sentit allò de "quan va arribar l'ambulància ja no hi va haver res a fer"? Precisament parlem de la importància d'aquest temps, i no parlem de res nou perquè la Conselleria de Salut i Consum ja aprovà el Decret 137/2008, de 12 de desembre, pel qual es regula l'ús de desfibril·ladors externs semiautomàtics en centres no sanitaris de les Illes Balears, i certament, com dèiem abans, se n'han posat, però ni segueixen un criteri ni són els que hi toca haver ni basten. Per què no demanam que als hotels, per exemple, se n'hi instal·lin? Només l'estiu passat es varen donar catorze casos d'aturada cardiorespiratòria a diferents hotels de les Illes. En aquesta iniciativa els proposam uns paràmetres de superfícies públiques transitables d'uns 700 metres quadrats, però la lògica ha de primar en aquest aspecte.

En el mateix decret també es parlava de la necessària formació dels responsables titulars dels espais on s'instal·lin els desfibril·ladors. Per tant, formació, conservació i manteniment, perquè si no, no tendria sentit.

Ens agradaria que donassin suport a aquesta iniciativa, i, com he resumit, deman al punt 1 regular la instal·lació i l'ús fora de l'entorn sanitari de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics a determinats espais d'ús públic, com són els diferents edificis de les administracions públiques o grans establiments comercials que superin els 700 metres quadrats. Dos, determinar que les persones físiques o jurídiques titulars dels espais on s'instal·lin els desfibril·ladors externs automàtics o semiautomàtics siguin les responsables de garantir la seva conservació i manteniment, d'acord amb les instruccions de l'empresa fabricant. I, tres, implantar un registre obligatori balear de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics; actualment n'existeix un de voluntari a la Direcció d'Accreditació i Avaluació de la Conselleria de Salut.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Se ha presentado una enmienda conjunta por parte del Grupo Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, así que para su defensa por parte del Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra, por un tiempo máximo, el Sr. Vicenç Thomàs, de diez minutos.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, presidenta. Primer, felicitar el Grup d'El Pi per la presentació d'aquesta proposició no de llei. Hem de recordar que és responsabilitat dels poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través, entre altres coses, de mesures preventives i les prestacions i els serveis que puguin correspondre a la comunitat autònoma en funció de les seves competències, que vénen de l'Estatut d'Autonomia, i entre d'altres hi ha el que fa referència a l'organització de la sanitat interior.

Com ha dit la Sra. Sureda es produeixen milers d'aturades cardiorespiratòries, i la cadena de supervivència és un instrument molt important. Ara bé, vull recordar, a més perquè som metge de formació, que els desfibril·ladors serveixen per revertir les fibril·lacions ventriculars, no totes les aturades cardiorespiratòries i, és més, aquests aparells no s'activen si no detecten prèviament una arítmia potencialment mortal. Evidentment l'any 2006, quan es va fer el Pla de qualitat, entre elles l'estratègia de cardiopatia isquèmica, ja es fixava un objectiu per establir un marc legal d'implementació i desenvolupament d'aquests desfibril·ladors a llocs públics, i com vostè ha recordat primer hi ha un real decret que marca unes condicions, uns requisits mínims a nivell estatal, que és de 2009, però ja aquí, en aquesta comunitat autònoma, l'any 2008 es va fer un decret, un decret que és veritat que parla de l'objecte, del concepte, del personal que pot utilitzar un aparell d'aquest tipus, de quina formació ha de tenir, d'una comunicació prèvia a instal·lar un desfibril·lador per part d'una empresa que ho ha de comunicar a la Direcció General d'Avaluació i també comenten diversos aspectes de formació, d'acreditació d'entitats formadores, etc., en la creació d'un registre d'entitats i, a més a més, en la nostra comunitat autònoma també existeix un decret de l'any 2012 que adapta el decret de l'any 2008 a la norma europea de serveis dins mercat interior.

Dit tot això, des del Grup Parlamentari Socialista la consideració que volíem fer és que, evidentment, si un mira la reglamentació que existeix actualment a les comunitats autònomes, és molt diversa, es pot al·legar com a dèficit dels decrets de 2008 i de 2012 que no s'especifica a quins espais és obligatori posar un desfibril·lador, és veritat i és veritat també que les normatives de fins fa pràcticament dos anys no parlen d'aquesta obligatorietat dins espais públics, però si un mira les comunitats autònomes que tenen establerta l'obligatorietat, es troba amb un ventall amplíssim d'on hi ha d'haver un desfibril·lador automàtic o semiautomàtic.

Podem parlar... hi ha comunitats que parlen d'hotels, que parlen de 700 habitacions, unes altres parlen de 1.000, unes parlen d'establiments comercials de 700 m², unes altres parlen de 2.000, una parla d'una instal·lació esportiva per la qual passen 500 persones, una altra parla que en passin 5.000... és a dir, evidentment nosaltres reconeixem que a les normatives de 2008 i 2012 manca aquest punt, que no s'especifica on és obligatori instal·lar o tenir un desfibril·lador automàtic o semiautomàtic.

Hem de recordar que aquesta normativa parla d'un àmbit que no és el sanitari i, per tant, nosaltres hem presentat aquesta esmena precisament perquè pensam que recollim -és una esmena de modificació del primer punt-, perquè pensam que d'aquesta manera el que sí hem de fer des del Parlament és instar el Govern que modifiqui la normativa de desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics per adequar l'obligatorietat a determinats llocs i espais i també introduïm un segon element que en requeriria un nou decret que és millorar la gestió de l'emergència sanitària que és molt més que una utilització d'un desfibril·lador.

Com dic, si un busseja a les normatives dels darrers anys que han fet tres o quatre comunitats autònomes -no n'hi ha més-

que parlin d'obligatorietat, evidentment un troba un ventall molt ampli, i nosaltres pensam que no és exactament la redacció que presenta el Grup Parlamentari d'El Pi, que no correspon al Parlament dir si s'ha de posar a un establiment comercial d'ics metres quadrats.

Per això hem presentat l'esmena de modificació perquè si consideram que la norma de la comunitat autònoma s'ha d'actualitzar amb els criteris que siguin més adequats i per això instam que s'adeqüi l'obligatorietat a determinats llocs i espais, però pensam que això correspon a l'administració amb l'evidència científica que hi hagi i en funció d'altres normatives.

En relació amb els punts 2 i 3, nosaltres els podem assumir perquè a més consideram que en els decrets de la nostra comunitat autònoma, en certa mesura, ja estan contemplats, evidentment el responsable de garantir la conservació i el manteniment és l'empresa que té aquest instrument en la seva instal·lació i evidentment existeix un registre on aquesta mateixa empresa ha de comunicar prèviament la instal·lació del desfibril·lador, la seva intenció.

Per tant, nosaltres feim aquesta esmena que, ja dic, no va en contra de l'esperit de la iniciativa, sinó que consideram que és l'administració la que ha de fer una nova normativa per determinar en quins llocs és especialment obligatori que hi hagi un desfibril·lador automàtic o semiautomàtic, i també introduïm el concepte "i millorar la gestió de l'emergència sanitària" perquè l'important és que, si hi ha determinades emergències sanitàries, s'atenguin de manera correcta independentment d'un defibril·lador o no un desfibril·lador, els defibril·ladors es poden utilitzar fins i tot sense tenir-ne coneixement, el decret fins i tot ho contempla, però evidentment serveix per millorar unes situacions clíniques concretes i no totes les aturades cardiorespiratòries que es puguin produir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Para defender la enmienda tiene ahora la palabra por parte del Grupo Parlamenario MÉS per Mallorca la Sra. Diputada Bel Busquets, por un tiempo máximo de diez minutos.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

No afegiré gaire cosa més, hem signat l'esmena a la proposició no de llei sobre la regulació i la instal·lació de desfibril·ladors perquè pensam que el que cal és per una banda millorar aquesta gestió de l'emergència sanitària i per l'altra modificar la normativa sobre desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics també en criteris professionals i tècnics, perquè pensam que no és competència d'aquest parlament dir a quins espais o a quines dimensions cal instal·lar aquest instrument sanitari que està preparat així i tot per ser utilitzat per persones sense formació sanitària.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Y por parte del Grupo Parlamentario MÉS per Menorca tiene la palabra la Hble. Diputada Patricia Font, por un tiempo máximo de diez minutos.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. MÉS per Menorca votarà a favor de la proposta sobre els desfibril·ladors que avui ens du El Pi, però esperant que acceptin l'esmena que han fet el PSIB, MÉS per Mallorca i nosaltres.

Tal com es diu a l'exposició de motius de la iniciativa d'El Pi la regulació i el registre dels desfibril·ladors estan contemplats al Decret 137/2008 i als articles 4.1 i 4.6 específicament per la qual cosa entenem que ja està regulat.

He estat fent una miqueta de cerca sobre aquest tema i he vist que la Generalitat de Catalunya havia encomanat un estudi per determinar si era interessant o no instal·lar aquests tipus d'aparells i he trobat un extracte que diu: "la ubicació dels desfibril·ladors s'ha de prioritzar d'acord amb el seu impacte en la salut pública, les característiques de la comunitat, el fet de formar part d'un programa formal d'accés públic als desfibril·ladors amb la seva corresponent organització, entrenament (responsables i usuaris dels aparells) i manteniment. La seva instal·lació i el seu funcionament haurien d'estar plenament integrats amb els serveis d'emergència mèdiques locals."

Esperam que El Pi accepti l'esmena que hem presentat conjuntament per poder-hi votar a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Para fijar posicionamiento por parte del Grupo Parlamentari Popular tiene la palabra el Hble. Diputado Sr. Vicent Serra, por un tiempo máximo de diez minutos.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, ja s'ha dit, la utilització dels desfibril·ladors ha disminuït la mortalitat per parades cardiorespiratòries per la desfibril·lació elèctrica primerenca. A Espanya -també s'ha dit- moren al voltant d'unes 3.000 persones per parada cardiorespiratòria. Per tant, és evident que la implantació àmplia de desfibril·ladors és d'utilitat pública sanitària.

A Espanya només hi ha quatre comunitats autònomes que regulen la instal·lació dels desfibril·ladors als espais públics: País Basc, Catalunya, Andalusia i Canàries. Algunes dades més que podem aportar és que, per exemple, a Espanya hi ha 2 desfibril·ladors per 100.000 habitants, que al Japó n'hi ha 47 per 100.000 habitants o que a França n'hi ha deu vegades més que a Espanya, de desfibril·ladors.

Quant a normatives, ens referirem també -com ja s'ha fet- a l'àmbit nacional al Reial Decret 365/209, que incentiva la

instal·lació dels desfibril·ladors fora de l'àmbit sanitari a tot Espanya, i en aquesta comunitat autònoma al Decret 137/2008, de 12 de desembre, que regula l'ús dels desfibril·ladors en centres no sanitaris de les Illes Balears, però que no estableix l'obligatorietat de la seva instal·lació en determinats espais públics externs a l'àmbit sanitari, tal com es desprèn de l'article 4, però que ja ens dóna el marc regulador dels que voluntàriament el vulguem posar. Vull dir que aquest va ser un decret que es va fer amb ell una passa ben feta i que lògicament crec que hauria que aprofitar-lo també tenint en compte l'esmena que s'ha presentat.

Però no només són arguments polítics els que hem de donar aquí, jo crec que també s'ha citat el fet que l'estratègia de cardiopatia isquèmica, aprovada en el Consell Interterritorial, contempla de desfibració primerenca com un element fonamental assistencial per revertir una fibració ventricular. Què és una fibració ventricular? Idò, el tremolor de les parets cardíaques ventriculars que en comptes d'una contracció muscular a l'unison que fa que no s'impulsi la sang que implica pèrdua de consciència, i això produeix una parada cardiorespiratòria i mort. L'únic tractament d'això és la desfibril·lació que unifica la contracció cardíaca i recupera l'efectivitat de la massa muscular ventricular.

Dit això, crec que s'han fet ja altres aportacions respecte d'aquesta proposició, i jo voldria, sí, pens que hem de deixar que siguin els tècnics que valorassin les condicions necessàries per a l'obligatorietat d'aquests desfibril·ladors intentant homogeneïtzar normatives perquè, efectivament, a altres comunitats autònomes repassant-les es veu que estan regulades i hi ha criteris a vegades un poc diferents. També s'hauria de tenir en compte el fet que aquesta normativa autonòmica balear introduís el concepte o almenys tengués en compte la posada en marxa de la geolocalització d'aquests desfibril·ladors.

Quant als punts 2 i 3 del Grup Parlamentari El Pi entrariem ja dins els decrets que obliguen a disposar de desfibril·ladors. Per tant, crec que és una bona proposta i amb una esmena que el Partit Popular també li donarà suport si el Grup Parlamentari El Pi l'accepta.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Parlamentario Podem Illes Balears tiene la palabra la Hble. Diputada Sra. Montse Seijas, por un tiempo máximo de diez minutos.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Desde Podem también queremos felicitar a El Pi por esta propuesta, por traer al Parlamento esta PNL, y le daremos apoyo.

Como mis precedentes en el turno de palabra han comentado, ya el Gobierno balear regularizó el uso y disposición de los desfibriladores automáticos y semiautomáticos mediante el Decreto 137/2008, por el cual se regula el uso de desfibriladores externos semiautomáticos en centros no sanitarios de las Illes Balears. A lo que este decreto

no obliga es a los empresarios ni a las grandes superficies o lugares con aglomeraciones a tenerlos debido a la dificultad, formación, etc. Excepcionalmente se han instalado en estos lugares de grandes superficies o de aglomeraciones quedando un poco la legislación en papel mojado.

Entonces, entendemos que sí que hay que modificar la legislación balear para que se obligue a adoptar medidas de autoprotección y se fije el contenido de estas medidas como en las comunidades en las que ya están reguladas, Cataluña, País Vasco y Canarias. Y consideramos que estas medidas de colocar los desfibriladores será una buena forma de prevenir muertes súbitas actuando de forma precoz en el lugar que se producen.

Nada más que añadir. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Por parte del Grup Parlamentari Mixt tiene la palabra la Hble. Diputada Sra. Olga Ballester, por un tiempo máximo de diez minutos.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Desde Ciudadanos también daremos apoyo a esta iniciativa si se acepta también la enmienda que propone MÉS y PSIB. Es verdad que no está regulado normativamente dónde colocar estos desfibriladores y creemos que es muy importante ante todo tener una normativa homogénea para saber dónde y quiénes, y que la gente se prepare para poder utilizarlo y se forme. Por lo tanto, sí a los tres puntos con la enmienda al número 1. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Entiendo que no es necesario proceder a la suspensión de la sesión. Sí que por último tiene la palabra, por parte del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES la Sra. María Antònia Sureda i Martí, por un tiempo máximo de cinco minutos.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Bé, vull agrair, el primer de tot, als grups parlamentaris que donin suport a aquesta iniciativa. Si bé és cert que en el decret no especifica els espais, acceptarem aquesta esmena que han fet els diferents grups parlamentaris per instar a modificar la normativa i a millorar la gestió de l'emergència sanitària. També hem de dir que esperem que sigui una realitat en breu i que es faci feina perquè es pugui aplicar aquesta normativa que es creï en breu i que hi hagi llocs o més llocs on no només hi hagi desfibril·ladors sinó que se sàpiguen utilitzar sobretot, tal com també s'ha dit, per prevenció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. ¿Podemos entender que se aprueba la propuesta con la enmienda aceptada por unanimidad?

Pues, no habiendo más asuntos, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS